

Ministerie van Verkeer en Waterstaat

Aan
de voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 4
2513 AA DEN HAAG

Contactpersoon	Doorkiesnummer
Datum	Bijlage(n)
2 september 2005	-
Ons kenmerk	Uw kenmerk
DGP/WV/U05.01878	2040517430
Onderwerp	
Kamervragen	

Geachte voorzitter,

Hierbij doe ik u mede namens mijn ambtgenoot van Justitie toekomen de antwoorden op de vragen gesteld door de leden Roefs en Wolfsen over leasemaatschappijen.

1. Bent u bekend met de uitspraak van de Kantonrechter in Groenlo betreffende een opgelegde boete van € 4500 aan een leasemaatschappij te Zeist voor een snelheidsovertreding begaan door een chauffeur van één van haar lease-auto's?
1. Ja, op 23 juni 2005 heeft de kantonrechter in Groenlo een leasemaatschappij ter zake van een snelheidsovertreding veroordeeld tot betaling van een geldboete van € 4500,=, waarvan € 2250,= voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar.
2. Was deze opgelegde boete een maximum bedrag? Zo ja, waarom heeft de kantonrechter daar in dit geval voor gekozen?
2. Voor een snelheidsovertreding door een natuurlijke persoon kan ten hoogste een geldboete van de tweede categorie worden opgelegd. Bij veroordeling van een rechtspersoon kan op basis van artikel 23, zevende lid, van het Wetboek van Strafrecht een geldboete opgelegd van ten hoogste het bedrag van de naast hogere categorie, in dit geval de derde categorie. Een geldboete van de derde categorie kan op grond van artikel 23, derde lid, j^o vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht ten hoogste € 4500,= bedragen.
De kantonrechter heeft in dit geval dus de maximale geldboete opgelegd, waarbij dient te worden opgemerkt dat de helft daarvan voorwaardelijk is opgelegd.

Postbus 20901, 2500 EX Den Haag
Bezoekadres Plesmanweg 1-6, 2597 JG Den Haag

Telefoon 070 - 351 6171
Fax 070 - 351 7895

Aangezien het vonnis een mondelinge uitspraak bij verstek betrof, is niet bekend wat de motivering voor deze strafmaat is.

3. Is het u bekend, dat deze leasemaatschappij weigert de naam van de chauffeur, die de snelheidsovertreding beging, door te geven?
3. Aan de leasemaatschappij is op grond van artikel 181, tweede lid, van de Wegenverkeerswet 1994 (WVW 1994) de gelegenheid geboden om de gegevens van de bestuurder bekend te maken. Van deze gelegenheid is geen gebruik gemaakt.
4. Mag een leasemaatschappij weigeren om de naam van de chauffeur, wiens kenteken geflitst is, door te geven?
4. Ja. Artikel 181, tweede lid, WVW 1994 biedt de leasemaatschappij de mogelijkheid om de gegevens van de bestuurder door te geven teneinde te voorkomen dat de straf voor de snelheidsovertreding aan haar als eigenaar wordt opgelegd op grond van artikel 181, eerste lid, van de WVW 1994. Het staat de leasemaatschappij echter vrij om van deze mogelijkheid geen gebruik te maken.
5. Is het u bekend of leasemaatschappijen vaker weigeren de namen van de chauffeurs, behorend bij een bepaald kenteken, door te geven? Zo ja, hoe vaak is dit voorgekomen? Om hoeveel maatschappijen gaat het?
5. Het komt vaker voor dat leasemaatschappijen de naam van chauffeurs niet bekendmaken. De indruk bestaat dat dit mede gebeurt omdat maatschappijen niet altijd goed weten hoe deze met op kenteken opgelegde boetes moeten omgaan. Om die reden heeft het Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB) dit jaar in april een informatiefolder naar leasemaatschappijen gezonden. Daarin is uitgelegd welke verschillen er zijn tussen Mulderbeschikkingen en transactievoorstellen en ook hoe maatschappijen hier mee om moeten gaan. Voor Mulderbeschikkingen moet de kentekenhouder betalen. Bij transactievoorstellen kan de maatschappij de gegevens van de feitelijke bestuurder opgeven. Het CJIB heeft als vervolg op de verzonden informatie bezoeken gebracht aan enkele grote leasemaatschappijen en de informatie nader toegelicht. De komende maanden zullen meer leasebedrijven bezocht worden. De informatie van het CJIB heeft er toe geleid dat gedurende de afgelopen maanden een toename te zien is van het aantal door leasebedrijven opgegeven gegevens van bestuurders.
6. Is het u bekend of deze boetes worden verrekend met de feitelijke bestuurder van de desbetreffende auto of met zijn/haar werkgever?
6. Cijfers zijn niet bekend. Uit de bezoeken van het CJIB aan leasebedrijven is op te maken dat opgelegde beschikkingen of transacties vaak verhaald worden op de bestuurder.
7. Is het uitgesloten dat deze boete op de een of andere wijze kan worden geboekt als

bedrijfskosten en daarmee kan dienen als aftrekpost voor de fiscus?

7. Boetes die ingevolge de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften aan een ondernemer (natuurlijk persoon danwel rechtspersoon) zijn opgelegd en die hij zelf betaalt, zijn niet aftrekbaar van de winst. Een boete betaald door een leasemaatschappij ter zake van een overtreding door een chauffeur, kan derhalve niet bij de leasemaatschappij in aftrek komen. Als de leasemaatschappij de boete door-belast aan de chauffeur of aan zijn/haar werkgever, dan vormt de boete voor de leasemaatschappij geen kostenpost in fiscale zin, aangezien de boete dan door de chauffeur of zijn/haar werkgever gedragen wordt. De aftrekuitsluiting kan dan op de chauffeur, indien deze winst uit onderneming geniet, van toepassing zijn, of op de werkgever als hij de boete betaalt en om zakelijke redenen afziet van verhaal op de werknemer. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als hij de werknemer opdracht heeft gegeven tijdens een zakelijke rit spoed te betrachten (zie arrest Hoge Raad 3 januari 2001, nr. 35438). Als de werkgever in andere gevallen een door een werknemer veroorzaakte boete betaalt zonder deze te verhalen of geeft hij een vergoeding aan zijn werknemer ter zake van een aan deze opgelegde boete (bijvoorbeeld een boete voor een snelheidsovertreding tijdens een privérit), dan geniet de werknemer loon en kan de werkgever dit loon evenals alle andere vormen van loon zonder beperking ten laste van de winst brengen. Daar staat evenwel tegenover dat over het door de werknemer ter zake genoten loon loonbelasting is verschuldigd. De werkgever kan de verschuldigde loonbelasting middels eindheffing voor zijn rekening nemen. Zie ook de beantwoording van Kamervragen van 13 april 1999, nr. 99/078.
 8. Vindt u het wenselijk dat ook bij zeer ernstige overtredingen, waarvoor als straf onder andere een ontzegging van de rijbevoegdheid opgelegd kan worden, voor de eigenaar of houder van een leasemaatschappij ook een informatieverplichting gaat gelden zoals nu het geval is bij het plegen van misdrijven?
 9. Beschouwt u dit als een leemte in de wet? Zo ja, bent u bereid om dit gat te dichten? Zo neen, hoe kan op een andere manier worden voorkomen, dat chauffeurs van lease-auto's bij zeer ernstige overtredingen ontzegging van hun rijbewijs ontlopen? Kan de Rijksdienst voor Wegverkeer (RDW) hierbij een rol van betekenis spelen?
 10. Zou het wenselijk zijn dat ook aan rechtspersonen die structureel worden veroordeeld voor snelheidsovertredingen, een maatregel opgelegd kan worden waarbij deze rechtspersonen verboden wordt om gedurende een bepaalde periode met auto's op de weg te komen? Zo neen, hoe denkt u dan op een effectieve wijze een einde te kunnen maken aan dit creatieve gebruik van de mogelijkheden van de wet?
- 8, 9 en 10. Zoals ik in het antwoord op vraag 5 heb aangegeven, is, als gevolg van de inzet van het CJIB, recentelijk een toename te zien van het aantal gevallen waarin door leasemaatschappijen de naam van de bestuurder wordt opgegeven. Uit de bezoeken die het CJIB aan de leasemaatschappijen heeft gebracht, blijkt ook dat de maatschappijen er aan hechten dat met auto's die tot hun wagenpark behoren geen (ernstige) verkeersovertredingen worden begaan.

Voor wat betreft de rol van de RDW kan opgemerkt worden dat er mede op verzoek van leasemaatschappijen een faciliteit bestaat, waarbij leasemaatschappijen een voertuig op naam kunnen zetten van een gebruiker. Dit vindt plaats op basis van een overeenkomst die de wettelijke grondslag vindt in artikel 36, derde lid, van het Kentekenreglement.

Mede gelet daarop en op de toename van het aantal door de maatschappijen opgegeven namen van bestuurders en de vervolgacties die het CJIB nog onderneemt zie ik op dit moment geen aanleiding nieuwe wettelijke maatregelen te nemen.

11. Acht u het wenselijk voor het strafrechtelijk aanpakken van deze rechtspersonen de mogelijkheid te creëren om - zoals in de mededingingswetgeving - een boete op te kunnen leggen die gerelateerd is aan de omzet van deze rechtspersoon?

11. In de brief van 12 april 2005 (TK 29800 VI, nr. 131) is de minister van Justitie uitvoerig ingegaan op de inkomensafhankelijke boetes. De minister heeft in die brief vermeld geen voorstander te zijn van inkomensafhankelijke boetes en dat hij evenmin voorstander is van boetes die afhankelijk zijn van de omzet van een rechtspersoon. In die brief is verder uiteengezet dat OM en rechter in de praktijk rekening houden met de draagkracht van de verdachte.

Hoogachtend,

DE MINISTER VAN VERKEER EN WATERSTAAT,

Karla Peijs